

[Karl Nielsen]

det, forslaget omhandler, ikke er en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen, men derimod en fuld skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller.

Vi ser dette lovforslag som et skridt i den rigtige retning, idet det skaber fuld ligestilling mellem ægtefæller i skattemæssig henseende.

Hovedideen i forslaget er, at manden ikke længere skal betragtes som skattemæssig hovedperson inden for ægteskabet. Efter denne ændring skal hver ægtefælle for fremtiden selvangive hele sin indkomst inklusive renteindtægter, aktieudbytter og ejendomsoverskud og tage den del af familiens samlede fradrag, der vedrører ham eller hende. Ligeledes selvangives formuen særskilt, og hver ægtefælle skal betale skat af den personlige selvangivne indkomst og formue.

Jeg skal herefter ikke gå ind på lovforslagets opdelingsprincipper, idet jeg finder, at de er beskrevet meget fyldestgørende i ministerens kommentarer til lovforslaget. Jeg har derimod nogle mere principielle bemærkninger til de enkelte dele af forslaget.

Først vil jeg sige, at vi i socialdemokratiet er tilfredse med, at retten til at overføre personfradraget fra den ene ægtefælle til den anden bevares et stykke tid endnu, idet vi finder, at det er socialt rigtigt.

Dernæst er vi også tilfredse med, at skatteværdien af renteudgifter, renteindtægter, aktieudbytter m.v. beregnes på den ægtefælle, der har den højeste indkomst. Denne bestemmelse hjælper især de yngre familier, som har en stor renteudgift, og modsat hindrer det ægteskaber med store formueindtægter i skattetækningsfordele. Den her omtalte beregningsregel for renter m.v. mister sin betydning, den dag folkettinget gennemfører en lovgivning, der bevirker, at skattebesparelsen for en renteudgift er ens uanset indkomstens højde.

Vi er også tilfredse med den måde, man behandler formuebeskatningsspørgsmålet på, nemlig ved at lægge ægtefællernes formuer sammen, inden man beregner formueskatten.

Vi kan også tiltræde den ændring, der går ud på, at hver ægtefælle kan fratække gavebeløb til alment velgørende formål m.v. ud over 300 kr. til maksimalt 1.000 kr. Det samme gælder 3.000 kr.s fradraget, der foreslås ændret, således at hver ægtefælle kan fratække indtil 2.000 kr.

Til sidst skal jeg om dette forslag sige, at den subsidiære hæftelse for den anden ægtefælles skattegæld er vi ikke så glade for. Vi mener, at den må ud af loven ved denne lejlighed. Vi forstår også ministere således, jfr. hans fremsættelsestale, at han gerne vil medvirke hertil, såfremt der kan findes betryggende værneregler mod skattetækning i denne sammenhæng. Jeg forventer, det er noget, vi kan se meget grundigt på i udvalget.

Jeg skal med disse bemærkninger på socialdemokratiets vegne give tilslutning til ministerens forslag.

Så har jeg to bemærkninger vedrørende forslaget fra kristeligt folkeparti. Jeg må straks sige, at vi fra socialdemokratiets side afviser forslaget, og det er der mange begrundelser for. Ministeren har været inde på nogle stykker, og jeg skal blot sige, at forslaget afgjort vil betyde en favorisering af de bedrestillede i skattemæssig henseende, hvilket så igen vil sige, at det bliver på bekostning af de økonomisk svagere grupper.

Dernæst mener jeg, at folkettinget bør koncentrere sig om ministerens forslag, som er realistisk og et skridt i den rigtige retning.

Hagen Hagensen (KF):

»Jøsses piger, befrielsen er nær«. Det tror man da. Det er titlen på et stykke, der havde premiere på Det kgl. Teater i går, og som handler om den kamp, som kvinderne har måttet føre for at få ligestilling. Men er den så nær med det lovforslag, der nu præsenteres på sambeskatningens område? Det tror jeg ikke at vi kan afklare i dag; der må nok en grundig udvalgsbehandling til for at finde ud af, om det nu også hjælper så meget.

Sambeskatningen er jo et inkonsekvent levn fra tidligere skattesystemer, hvor familien beskattedes som en enhed. Det siger ministeren også i sin fremsættelsestale, og det kan jeg slutte mig til.

Dengang fulgte skattesystemet vel i nogen grad den retlige råden, der var i ægteskabet. Det er lavet om siden, og nu følger skattesystemet ikke – og har ikke gjort det i mangfoldige år – den retlige råden, der er i ægteskabet. Men tilbage er der i skattesystemet blevet det ejendommelige levn, at man betragter manden som den skattepligtige hovedperson. Det er måske også den eneste forbindelse,